

МІЦНЕ ЗДОРОВ'Я – ТЕЖ ПРИБУТОК

В одному з найбільших підприємств залізниці – пасажирському вагонному депо Львів – послугами їдальні користується більшість працівників. Про функціонування деповської їдальні розповів голова профкому Богдан Смолінський:

– На сьогодні у депо трудиться 2780 працівників, і без їдальні такий великий колектив важко уявити. Харчуються в основному деповчани, які працюють у цехах, провідники ж через постійне перебування у рейсах рідше заходять сюди обідати, та купити булочки чи іншу кулінарну продукцію власного виробництва у магазинах ніколи не забувають. Крім їдальні, функціонують два магазини – один на території ремонтного цеху, інший магазин та кафетерій – на ПТО, де працівники до гарячого чаю і запашної кави залюбки купляють булочки і пампушки.

За 2011 рік наша їдальня навіть має прибуток, хоча у попередні роки бувало по-різному. Прибутки дає і випічка їдальні, яку беруть під реалізацію вагони-буфети. Кількість відвідувачів у їдальні нестабільна – у теплу пору року спостерігається тенденція до частішого відвідування їдальні, у холодну пору року харчується менше людей. Коли в депо проводяться заняття з поїзними бригадами, то, відповідно, збільшується й кількість відвідувачів, бувають навіть черги. Ціни у їдальні на нинішній час нормальні, хоча по відношенню до заробітної плати, яку отримують робітники, вони все ж таки високі. Загалом їжа смачна, якісна, тому й відповідає своїй ціні. Я сам обідаю в їдальні, тож бачу, що кухарі стараються урізноманітнити страви, щоразу поповнюючи асортимент новинками.

Коли починають говорити про прибутковий чи збитковий їдальню, то не розумію, чому це питання взагалі виникає. Якщо ж підприємство не зможе забезпечити людині гарячого харчування, то гріш йому ціна. Про людей потрібно дбати, а не думати тільки про прибутки. Ще у радянські часи, коли створювалися підприємства, залізничні вокзали, станції, організовувалися робітничі їдальні, утримання яких на свої плечі брали залізничні підприємства. Зараз же з усього хочуть зробити бізнес. Та не може так бути. Така ж ситуація із ліквідацією вагонів-ресторанів, у них харчувалися не лише пасажирів, а й поїзна бригада, це була і культура обслуговування пасажирів, і надання послуг пасажиром та створення умов для своїх працівників.

Сторонні відвідувачі до їдальні потрапити не можуть, навіть якби й хотіли – територія охороняється, адже в депо про-

вдиться маневрова робота, ремонт вагонів, а техніки безпеки повинні дотримуватися згідно із встановленими правилами. Зате можуть прийти пообідати колійники, які проводять певні роботи на території нашого депо. Приходять до їдальні й працівники моторвагонного депо Львів чи інших підприємств, коли там їдальні закривають на ремонт. Із задоволенням харчуються у їдальні працівники інших підприємств, які приїжджають до нас у відрядження, за доступну ціну можуть тут і поспіяти, і пообідати.

– Які страви в їдальні особисто Вам найбільше смакують?

– Кухарі смачно готують плов, чанахи, вареники, пельмені, різноманітні м'ясні страви, салати. Вибір страв – великий. Кулінари випікають смачні і недорогі за вартістю пампушки, булочки з різними начинками, чебуреки, калачі... До чаю чи кави випічка дуже смачна.

Майстра експериментального цеху депо Андрія Ізю зустріли вже надворі, він якраз виходив із їдальні, тому запитали його, чи смачним сьогодні був обід.

– Упродовж 23 років праці в депо постійно відвідую їдальню, бо мені тут усе смакує. От і зараз смачно пообідав. Їжу з дому не беру ніколи. Мені подобається якість страв, для мене доступною є і ціна обіду, – відповідає Андрій Іванович.

– Смакують мені різні страви, які готують у нашій їдальні, бачите, як гарно виглядають (сміється). Обідаю ситно в середньому на 15-16 гривень, можу і на 13 гривень, залежно від того, наскільки голодний. Обіду мені цілком достатньо на цілий робочий день, а вдома вже годує дружина.

– Чи колеги по цеху обідають у їдальні?

– У нашому цеху трудиться 25 працівників, та харчується близько 30%. Причина в тому, що серед деповчан є такі, які працюють з 8 до 20 години і, відповідно, беруть їжу з дому. Це для них економічніше.

У їдальні за обідньою трапезою застали **бригадира колісного цеху Степана Шарка**, який трудиться в депо із 2000-го року.

– Харчуюся у деповській їдальні постійно. Їдальня була хорошою колись, залишається такою і нині – завжди багатий асортимент страв, салатів, випічки. Обідаю я ситно, на 16-18 гривень. Ціна, можливо, немала, та я купляю не половину першої страви, як інші, а цілу порцію. Крім того, перші страви, а це солянка і суп "Харчо", не з дешевих, зате дуже смачні. Я навіть своїй дружині ставлю у приклад смак цих перших страв нашої їдальні, у дружини з усіма інгредієнтами чомусь так смачно не виходить. Віддаю перевагу цим стравам, бо там є м'ясо, тому до кінця робочого дня почувуюся ситим. Дуже люблю пампушки, булочки з кавою чи чаєм, які є завершенням повноцінного обіду. Із моїх колег по цеху послугами їдальні користується десь 60% працівників. Якби було несмачно і недоступно за цінами, то не було б і постійних відвідувачів.

Майстер колісного цеху Володимир Крук починав трудитися в депо токарем у 1998 році і говорить, що весь цей час харчується у деповській їдальні.

– Їдальню користувався завжди, тому

можу порівняти, як було колись, як стало згодом, – говорить Володимир Крук.

– Пригадую, що сосиски були основною м'ясною стравою. При переході їдальні на баланс відокремлених підрозділів покращилася якість страв. Тобто їдальні стали підконтрольні адміністраціям підприємств, відповідно харчування стало набагато кращим. В асортименті з'явилися нормальні м'ясні страви. Із дому беру їжу тільки в тих випадках, коли на вихідні доводиться виходити у нагальних питаннях ремонту.

– Чи доводилося Вам користуватися послугами інших їдальень?

– Пригадую, коли проводився ремонт у нашій їдальні, довелося харчуватися у їдальні протезного заводу, що неподалік. Крім великої черги, у якій простояв півгодини, несмачного обіду – мені більше нічого не запам'яталося. У нашій їдальні готують страви дуже смачно, практично ніколи не буває черг.

Інженер виробничо-технічного відділу депо Роман Кушнір вважає харчування у їдальні смачним, калорійним і якісним, а за якість потрібно платити відповідну ціну:

– Працюю у депо з 2008 року і впродовж цього часу харчуюся тільки у нашій деповській їдальні. Якщо порівнювати якість страв колись і тепер, то зараз усе значно смачніше.

Слова вдячності працівникам їдальні за смачні обіди висловив і **водій депо Володимир Баховський**:

– Упродовж 17 років праці в депо постійно харчуюся у нашій їдальні. Мене все тут влаштовує. Не обідаю в ній тільки тоді, коли займаюся ремонтом машини. Тоді доводиться брати їжу з дому.

Представник польської фірми "ПКП Ітерсіті" Збігнев Ленпаша, коли буває на Львівській залізниці у відрядженні, залюбки харчується у деповській їдальні.

– На рік мені випадає 5-6 разів бувати у пасажирському вагонному депо Львів у питаннях пасажирських переве-

зень між Україною та Польщею, і весь цей час харчуюся у вашій їдальні. Тож переконався неодноразово, що тут кухарі дуже смачно готують різні страви, які до того ж недорого коштують. Тому я не шукаю інших міських пунктів харчування, – зазначив пан Збігнев.

Заступник начальника бази обслуговування пасажирів депо Мирослава Дем'ян керує всім технологічним процесом їдальні, двох магазинів, кафетерію та вагони-буфетами, які курсують у складі львівських поїздів.

– Усе це працює за єдиним технологічним процесом. Їдальня у свою чергу забезпечує працівників харчуванням і готує випічку для продажу у магазинах і у вагонах-буфетах. Кулінарний цех випікає власне випіканням виробів із борошна. Це і пампушки з різноманітними начинками (1 грн 25 коп.), булочки (1,3 – 1,5 грн), чебуреки, пиріжки... Традиційно до Святвечора випікаємо пампушки, на Великдень – пасочки, калачі. Продукти для приготування їжі отримуємо централізовано зі складу. Звичайно, мені хотілося б, щоб була зелень, різноманітні овочі, які можна було б придбати на ринку, та це неможливо. Зате вже на свій розсуд урізноманітнюємо меню. Стараємося готувати новинки, серед яких печеня по-домашньому (у горщиках), макарони аля-лазанья з грибами та прованськими травами, маємо фірмові страви – шніцель оригінальний всередині із сиром та шинкою, дорожній курячий шашлик, які в основному готуємо під замовлення наших працівників з нагоди різних урочистих подій. Такі заходи у нас можна проводити на другому поверсі їдальні або у невеликому залі на 20 місць.

Щоденно троє кухарів і один кулінар, які є справжніми професіоналами своєї справи, готують 80-100 порцій, за потреби оперативного підварюючи страви із тих заготовок, які у нас є. Їдальня для відвідувачів працює з 11 до 15 години. Роботу свою дуже люблю і ставлюся до неї творчо, відповідно до цього разом із колективом удосконалюємо вже знані страви, дбаючи, аби вони були смачними і доступними за ціною, і в результаті щоб відвідувачі були задоволені.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА